

ЗВЕРНЕННЯ

учасників і учасниць конференції з міжнародною участю
«Виклик без відповіді: злочини ненависті проти ЛГБТ в Україні»
(м. Київ, 23 лютого 2018 р.)

**до Президента України, Прем'єр-міністра України, Голови Верховної Ради України,
Міністра внутрішніх справ України.**

Усвідомлюючи, що з часів Революції Гідності проблема поширення злочинів ненависті в українському суспільстві тільки зростає, хочемо привернути Вашу увагу до того, що правоохоронні органи не звертають на це належної уваги.

Враховуючи, що ці злочини є особливо небезпечними для суспільства, тому що вносять у нього розбрат і ворожнечу, а їхня безкарність заохочує правопорушників до нових протиправних дій, ми вважаємо, що без рішучої реформи чинного законодавства, політики та правозастосовчої практики у цій сфері, процеси, що відбуваються в Україні, будуть призводити до ескалації насильства та інших правопорушень, скоєних на ґрунті упередження.

Останнім часом спостерігається стрімке поширення агресивних нападів на заходи, що асоціюються з ЛГБТ спільнотою – не тільки на публічні акції, але також і на закриті заходи, організації та окремих активістів. Якщо державні органи ще якось реагують на насильство та розпалювання ворожнечі проти національних або релігійних меншин, то проблеми проявів нетерпимості за ознаками сексуальної орієнтації або гендерної ідентичності лишаються без будь-якої реакції.

Наприкінці 2015 року український уряд ухвалив План дій з реалізації Національної стратегії у сфері прав людини на період до 2020 року, проте, за оцінками українських правозахисних організацій, наразі рівень виконання цього документа не перевищує 25%. Зокрема, залишаються невиконаними заходи, передбачені у пункті 105 цього документу, в тому числі посилення кримінальної відповідальності за злочини, скоєні на ґрунті гомофобії і трансфобії.

Невиконання Плану дій щодо внесення потрібних змін до Кримінального кодексу України фактично залишає правоохоронні органи без правових підстав для боротьби з такими злочинами, а українську ЛГБТ спільноту – без захисту від них.

Звертаємо увагу на те, що невиконання українським урядом власних зобов'язань у сфері прав людини може негативно вплинути на долю наявного безвізового режиму з країнами ЄС та запланованими кроками щодо досягнення такого ж режиму з іншими розвиненими демократичними країнами світу.

Закликаємо Міністерство внутрішніх справ України, відповідальне за виконання згаданого пункту Плану дій, нарешті розробити законопроект про поправки до Кримінального кодексу (щодо забезпечення покарання за злочини, скоєні з мотивів нетерпимості за такими ознаками, як раса, колір шкіри, релігійні переконання, сексуальна орієнтація, транссексуальність, інвалідність, мова), а Кабінет міністрів – внести цей законопроект на розгляд Верховної Ради та домогтися його ухвалення.

Свій історичний вибір наша країна вже зробила – час його реалізувати і жити за стандартами сучасного вільного світу.